

Demeter-richtlijnen, niet om honing alleen

De Demeterbond is de oudste organisatie voor ecologische landbouw en hanteert sinds 1995 ook wereldwijd geldende richtlijnen voor het bijenhouden. Zoals het er in de BD-landbouw niet alleen om gaat gifvrij te werken maar vooral om de bodemvruchtbaarheid te verbeteren, zo is het bijenhouden 'naar de aard en behoeften van de bij' niet alleen gericht op residuenvrije bijenproducten, maar is de bevordering van de vitaliteit van de volken het belangrijkste doel van de bedrijfsmethode.

De veelgehoorde opmerking, dat pure BD-honing in deze contreien eigenlijk niet mogelijk is, omdat zich altijd wel fabrieken, wegen of regulier behandelde landbouwgewassen in het vliegbereik bevinden, klopt weliswaar, maar het gaat bij het BD-imkeren veel minder om de honing dan om de bijen zelf. En voor de bijen is nog heel wat goeds bij te dragen, ondanks de moeilijker milieuomstandigheden.

Veel imkers menen dat een productieve imkerij alleen met moderne bedrijfsvoering (KI, koninginneteelt, systematische zwermmonderdrukking enz.) mogelijk is. Het toenemende aantal klein- en grootimkers (bedrijven met 400 volken) bewijzen dat ook een andere aanpak rendabel kan zijn. Uitgangspunt is niet de honingopbrengst, maar het bijenwelzijn. En gezonde volken halen veel honing. De vermeerdering van volken gaat niet met willekeurige afleggers en geforceerde redcellen, maar via zwermen of zwermrijpe volken met koninginnen afkomstig uit zwermcellen of uit cellen bij een stillemoerswisseling. Redcellen zijn een noodoplossing van de bijen tegen de ondergang van het volk, en dat zou niet als grondslag voor de voortplanting moeten dienen. Selectie blijft altijd mogelijk, maar wel met bijen die in de landstreek thuishoren en daaraan optimaal zijn aangepast.

Natuurbouw is een ander zwaartepunt: liefst op een groot broedraam (duhoka, combi of dadant) zonder staalraad. In de tijdelijke honingkamers kan wel kunstraad gebruikt worden, maar dan van eigen schone kringloop. Verder: een koninginrooster is uit den boze en ook niet nodig; wacht met oogsten tot de bakken vol zijn. Overwinteren op minimaal 10% eigen honing, suiker verrijken met o.a. kamille en een snufje zout. Varroabestrijding met organische zuren. De omschakeltijd naar een Demeter-certificaat duurt drie jaar. Tot zover *Günter Friedman in Bienenwelt*.

Nog enkele aanvullingen: zo min mogelijk reizen, honingbak bovenop plaatsen alleen als er al een flinke honingkoepel is, betere warmtebeheersing met kleinere

buiten-snipperers

berichten uit de buitenlandse bijenbladen

raatafstand van 35 mm hart-op-hart en tot slot zo min mogelijk darrenraat snijden.

Bienenwelt, augustus 2006.

Roofmijten tegen varroa

De voor ons bekendste mijten zijn tracheemijt, stuifmeelmijt en uiteraard varroamijt. Maar uit onderzoek blijkt dat er in en rond de bijenkast wel een 100-tal voor bijen onschadelijke mijtsoorten kunnen voorkomen! Eén van hen leeft zelfs van varroa en van andere kleine insecten: de roofmijt *Anystis species*. In 2004 werd deze door Dr.J. Schliesske opgemerkt, toen er na een mierenzuurgift tientallen tegelijk het vlieggat uitrenden. De vondst werd bevestigd door het zoölogisch instituut van de universiteit van Hamburg.

De rossig-rode spinachtige diertjes zijn 0,6 tot 1,5 mm lang, hebben behaarde pootjes, zijn zeer beweeglijk en moeilijk te vangen. Men vindt ze ook op droge plaatsen, in bomen en vogelnesten. De roofmijt wordt in Ierland in de fruitteelt ingezet tegen de appelroestmijt, in Indonesië tegen de larven van de runderteek, in Iran tegen bladluizen op pistacheplantages en in Amerika tegen vijgenspinmijt. En bij ons tegen de varroa? Het zou prachtig zijn, maar het is nog niet bekend of deze mijt in staat is de varroa aan te pakken vóór deze in de broedcel binnendringt, of dat alleen de reeds gevallen en dus niet meer schadelijke mijten worden opgegeten.

Deutsches Bienenjournal, augustus 2006.

Bijen

*De bijen zoemen rond hun woning
En werken aan een nijver plan.
Zij zorgen voor de zoete honing,
Wij maken er een potje van.*

Van Toon Hermans; gevonden in 'Bijennieuws'
Vereniging Bunnik-Houten, september 2006.